

Gotteskollektor, saa kunde jeg forstaa det. Det er, ligesom man har kongelig Hof-Utfræmmer. Jeg tror, at det er at komme ind paa en Vej, som der ikke er Grund til at komme alt for vidt ind paa. Jeg har undersøgt selv den kanoniske Bog, som indeholder Reglen for alt, hvad der har Rang og Titel her i Landet, nemlig den kongl. Hof- og Statskalender. Den kender ikke noget dertil, det er den nyeste Udgave. Det hedder der Skolelærerseminarier. Og gaa vi til den nugældende Lønningslov af 1871, hedder det ogsaa Skolelærerseminarier. Komme vi nu til de Forslag, som ere indbragte af den højtærede Kultusminister, finde vi et Forslag, som er indbragt i 1883, nemlig „Forslag til Lov om Lønninger for de ved Skolelærerseminarierne, det kongl. Døvstumme- og Blindeinstitut, det kongl. Bibliotek og de kongl. Kunstsamlinger ansatte Lærere“. Man ser, at der her er saa mange kongelige Ting, at det ikke kan være nogen ren Forglemmelse, at man har ladet Skolelærerseminarierne staa, som de staa, og ikke som kongelige, thi den Gang var det ikke gaaet op for Kultusministeren, at ogsaa disse skulde være kongelige. Det kongelige kom først frem i et Lovforslag, som den højtærede Kultusminister forelagde for Landstinget den 6te December 1887. Dette Lovforslag hed „Forslag til Lov angaaende de kongelige Skolelærerseminarier“, men man kan se, at det var en ny Vej, Kultusministeren den Gang betraadte, og at han ikke var rigtig stiv i Principperne den Gang, thi medens det hedder i Titlen „kongelige Skolelærerseminarier“, hedder det allerede i § 1 „Statsseminarier“ og i § 3, hvor det nævnes 3 Gange, hedder det kun Skolelærerseminarier. Den højtærede Kultusminister har, den Gang han forelagde dette Lovforslag, i Titlen faaet „kongelige“ med, men har allerede glemt det i § 1, hvor det hedder Statsseminarier, og endnu mere i § 3, hvor man simpelthen har kaldt dem Skolelærerseminarier. Jeg har omtalt dette og vil blot gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at der altsaa i denne Omkring af Titlen ligger noget mere end dette lille „m. v.“, som maatte til, hvis vi vedtage Endringsforslaget om Nedlægelsen af Rånium Seminarium. Jeg vil blot gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at selv om dette skulde blive forfattet, kunde det dog være, at der — saa fremt man mente — Lad os lade disse Skolelærerseminarier hedde, som de havde heddet altid, og som de hedde endnu i Hof- og Statskalenderen — kunde være Anledning til at stemme for dette Endringsforslag endda, idet dette lille „m. v.“,

som saa vilde blive overflødig, vilde kunne udgaa ved 3dje Behandling.

Jeg skal indfrænte mig til disse Bemærkninger. Idet jeg kun berører, at med Hensyn til Lønninger staar hele Uddalget enigt, skal jeg sige, at Mindretallet mener, at vi bør holde os til et bestemt normeret Antal Lærere og ikke aldeles uindskrænket tage det fra Ministerens Haand, hvor mange Lærere der skal ansættes ved Seminarierne og have kongelig Udnevnelse. Idet jeg nu anbefaler Mindretallets Endringsforslag til det høje Tings Eksternitet og Bevaagenhed, vil jeg dog henstille, om det ikke vilde være rigtig, om vi i Spidsen for Seminarierne virkelig satte Mænd, hvis hele Tid, Interesse og Kundskaber o. s. v. vare rettede paa det at være Forstandere for et Seminarium for vordende Lærere. Fremdeles spørge vi, om det ikke vilde være rigtig at nedlægge det ene Seminarium, hvad der jo vil kunne ske ikke blot uden Skade, som det hedder i Flertallets Betænkning, men som fuldt vel kan nedlægges, og der vil jo derved tillige kunne gøres en Besparelse ved Siden af de i øvrigt forøgede Udgifter til Seminarierne. Saa var der dette lille formelle Spørgsmaal, om der var nogen Grund til for os her ved Lovgivningsmagten allernaadigst — om jeg saa maa sige — at tillægge Seminarierne Padikatet af „kongelige“. De have levet saa længe uden at faa denne Titel, at jeg tror, vi kunne lade dem beholde den, de have.

Formanden (Hvgsbro): Der er stillet et Endringsforslag udenfor Betænkningen af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valokreds (Bajer), men da Forslagsstilleren paa Grund af Sygdom ikke er til Stede og kan begrunde det, vil jeg lade dette Endringsforslag udgaa, saafremt ingen optager det.

Berg: Jeg optager det.

Seining Jensen: Jeg skal tillade mig med nogle Ord at anbefale ærede Medlemmer at stemme for de Endringsforslag, der ere stillede af Mindretallet til dette Forslag, og særlig de Endringer, som tilsigte at adstille Seminarieførstanderposterne fra Sognepræsteembederne. Jeg skulde ikke have ndtalt mig om denne Sag, idet jeg mener, at jeg paa dette Omraade ikke har den tilstrækkelige Sagkundighed; men jeg har en Autoritet med Hensyn til dette Spørgsmaal at beråbe mig paa, som jeg er ganske sikker paa, at baade den højtærede Minister og tillige Ud-